

॥ खंड ०३ ॥

॥ जुनी मुळ ओवी नं. २३ ॥

॥ आता तरी सुधर गडया ॥

॥ आता तरी सुधर गडया । घर्मेंडी घालु नको उडया ॥ घृ ॥

॥ जेव्हा होता निराकारी । इच्छा केली/धरली अवतारी ।
उडी घातली, मायेच्या उदरी ॥॥ मायेच्या उदरी आला । हाडा-मासाचा, विस्तारं केला ।
त्या मध्ये, हंस आला ॥॥ नउ महीने, मायेच्या उदरी । म्हणे लवकर, काढा बाहेरी ।
करीन म्हणे, धन्याची चाकरी ॥॥ धन्यानं जन्माशी घातलां । त्याशीच, बेर्झमान झाला ।
सोहंम् शब्द विसरला ॥ ०४ ॥॥ काय करतो, माझां-माझां । इथं काय आणे तुझां ?
धर चतुर्पंतीची सुदं ॥॥ काही सोहीतांच घर । संत सभा गर्भी घरं ।
चुकवा चौ-यांशी बिगारं ॥॥ आता वेळ, राहली थोडी । यमरायाची, पडनं बेडी ।
त्यामध्ये कोण, घालनं उडी ॥ ०५ ॥

भजने :-

॥ महाल-माडया, लाल कवडयां । संपत्तीचा हा तोरा ।
संपत्तीचा तोरा, टाकुन शेवटी । जाशीन उघडा ॥॥ नगीन येण, नगीनं जाण । अगडदुत जैसा ।
कमरेचा कडदोरा तोही । नाही राहणार संगतीला ॥॥ भरली पायली, कणा-कणानं । हरीला घेतीन उबङ्गुनं ।
आयुष्याची, तुटन दोरी । तेव्हाच येझ्ल मरणं ॥॥ पाल-पडदे, नेवुन टाकले । गावा बाहेरं ।
मसंती मध्ये, महाल बांधला । जन्माचं घरं ॥॥ गावा बाहेर, दिला जाणोसा । साडे तीन हाताचां ।
आत्माराम, सरदार पाहयें । वरून, तमाशा कुडीचा ॥॥ पंचरंगीचे, फुल उगावले । कोण्या एका समयी ।
तोङ्गु जाता, न ये हाता । ब्रह्मादिक शिणले ॥॥ पंच रंगीचे, फुलं उमलले । कोण्या एका समयी ।
तोङ्गु जाता, न ये हाता । बहु यवग शिणले ॥॥ बांगे मध्ये, झाड लावलं । वर चंपा जाळी ।
बिना आधारी, मळ घातलां । वर बसला माळी ॥॥ चौताळावर, केली विहीर । मोट चाले पाताळी ।
बिना पाण्यानं दांड चाले । वर वाफे जायी ॥॥ चौताळावर, केली विहीर । मोट चाले पाताळी ।
कोण वळ्हवले, चारही भाग ? बहु पिकाया केळी ॥

॥ ओळखा ओळखा बीजाकारं । सावंश्यात नांदे पुर्ण अवतारं ॥

॥ कृष्ण महाराज धनी अवधुत ॥